

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 35

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

62ο έτος

28 Ιανουαρίου 2019

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2019/C 35/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2019/C 35/02

Υπόθεση C-600/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2018 — National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Ακύρωση εγγραφής από το Γενικό Δικαστήριο — Επανεγγραφή — Αποδεικτικά στοιχεία αναγόμενα σε προγενέστερο της πρώτης εγγραφής χρόνο — Πραγματικά περιστατικά γνωστά πριν από την πρώτη εγγραφή — Δεδικασμένο — Περιεχόμενο — Ασφάλεια δικαίου — Προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Αποτελεσματική δικαστική προστασία — Λόγος εγγραφής σχετικός με την υλικοτεχνική στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν — Περιεχόμενο — Δραστηριότητα μεταφοράς αργού πετρελαίου)

2

2019/C 35/03

Υπόθεση C-248/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2018 — Bank Tejarat κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Ακύρωση εγγραφής από το Γενικό Δικαστήριο — Επανεγγραφή — Λόγος εγγραφής σχετικός με την οικονομική στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν και με τη συμμετοχή στην προμήθεια απαγορευμένων αγαθών και τεχνολογιών — Περιεχόμενο — Χρηματοδότηση έργων στον τομέα του πετρελαίου και του φυσικού αερίου — Αποδεικτικά στοιχεία αναγόμενα σε προγενέστερο της πρώτης εγγραφής χρόνο — Πραγματικά περιστατικά γνωστά πριν από την πρώτη εγγραφή — Άρθρο 266 ΣΛΕΕ — Δεδικασμένο — Περιεχόμενο — Αποτελεσματική δικαστική προστασία)

3

EL

2019/C 35/04	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-262/17, C-262/17, C-263/17 και C-273/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Solvay Chimica Italia SpA κ.λπ. (C-262/17), Whirlpool Europe Srl κ.λπ. (C-263/17), Sol Gas Primari Srl (C-273/17) κατά Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico (Προδικαστική παραπομπή — Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας — Οδηγία 2009/72/ΕΚ — Συστήματα διανομής — Άρθρο 28 — Κλειστά συστήματα διανομής — Έννοια — Εξαιρέσεις — Όρια — Άρθρο 32, παράγραφος 1 — Πρόσβαση τρίτων — Άρθρο 15, παράγραφος 7, και άρθρο 37, παράγραφος 6, στοιχείο β' — Βάρη κατανομής φορτίων)	3
2019/C 35/05	Υπόθεση C-264/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Finanzgericht Münster (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Harry Mensing κατά Finanzamt Hamm [Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 314 — Άρθρο 316 — Άρθρο 322 — Ειδικά καθεστώτα που ισχύουν στον τομέα των αντικειμένων καλλιτεχνικής αξίας — Καθεστώς του περιθωρίου κέρδους — Υποκειμένοι στον φόρο μεταπωλητές — Παράδοση αντικειμένων καλλιτεχνικής αξίας από τον δημιουργό ή τους διαδόχους του — Ενδοκοινοτικές συναλλαγές — Άρνηση των εθνικών φορολογικών αρχών να αναγνωρίσουν το δικαίωμα υποκειμένου στον φόρο να επιλέξει την εφαρμογή του καθεστώτος του περιθωρίου κέρδους — Προϋποθέσεις εφαρμογής — Δικαίωμα εκπτώσεως του καταβληθέντος φόρου επί των εισροών — Αντικείμενα καλλιτεχνικής, συλλεκτικής και αρχαιολογικής αξίας]	4
2019/C 35/06	Υπόθεση C-328/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA κ.λπ. κατά Atptl Liguria — Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασίες προσφυγών — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 3 — Οδηγία 92/13/ΕΟΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 3 — Δικαίωμα προσφυγής που εξαρτάται από την προϋπόθεση να έχει υποβληθεί προσφορά στο πλαίσιο της διαδικασίας συνάψεως της συμβάσεως)	5
2019/C 35/07	Υπόθεση C-340/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2018 — Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) [Αίτηση αναίρεσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Κήρυξη ακυρότητας βάσει προγενέστερου σήματος του Ηνωμένου Βασιλείου — Ουσιαστική χρήση — Απόδειξη — Συνέπειες της αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και στη νομιμότητα της επίδικης αποφάσεως — Δεν υφίστανται]	6
2019/C 35/08	Υπόθεση C-506/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας (Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Υγειονομική ταφή των αποβλήτων — Οδηγία 1999/31/ΕΚ — Άρθρο 14, στοιχεία β' και γ' — Άδεια λειτουργίας — Παύση της λειτουργίας των χώρων ταφής που δεν λαμβάνουν άδεια — Άδεια για την εκτέλεση των αναγκαίων έργων βάσει του εγκεκριμένου σχεδίου διευθέτησης του χώρου — Καθορισμός μεταβατικής περιόδου για την ολοκλήρωση του σχεδίου)	6
2019/C 35/09	Υπόθεση C-548/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt Goslar κατά baumgarten sports & more GmbH [Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Φορολόγηση των αθλητικών μισθιακών πρακτορείων για παίκτες του επαγγελματικού ποδοσφαίρου — Πληρωμή σε δόσεις και υπό αίρεση — Γενεσιουργός αιτία, απαιτητό και είσπραξη του φόρου]	7
2019/C 35/10	Υπόθεση C-654/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Stuttgart (Γερμανία) στις 18 Οκτωβρίου 2018 — Interseroh Dienstleistungsgesellschaft mbH κατά SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH	8
2019/C 35/11	Υπόθεση C-659/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Instrucción de Badalona (Ισπανία) στις 22 Οκτωβρίου 2018 — Ποινική διαδικασία κατά VW	9
2019/C 35/12	Υπόθεση C-681/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale ordinario di Brescia (Ιταλία) στις 31 Οκτωβρίου 2018 — JH κατά KG	9
2019/C 35/13	Υπόθεση C-686/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 5 Νοεμβρίου 2018 — OC κ.λπ. κατά Banca d'Italia κ.λπ.	10

2019/C 35/14	Υπόθεση C-706/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Βέλγιο) στις 14 Νοεμβρίου 2018 — X κατά Belgische Staat	11
2019/C 35/15	Υπόθεση C-717/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van Beroep te Gent (Βέλγιο) στις 15 Νοεμβρίου 2018 — Procureur-generaal, έτερος διάδικος: X	12
2019/C 35/16	Υπόθεση C-724/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 21 Νοεμβρίου 2018 — Cali Apartments SCI κατά Procureur général près la cour d'appel de Paris, Ville de Paris	12
2019/C 35/17	Υπόθεση C-727/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 22 Νοεμβρίου 2018 — ΗΧ κατά Procureur général près la cour d'appel de Paris, Ville de Paris	13
2019/C 35/18	Υπόθεση C-737/18 Ρ: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Νοεμβρίου 2018 η Πορτογαλική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 26 Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-463/16, Πορτογαλία κατά Επιτροπής	14
2019/C 35/19	Υπόθεση C-738/18 Ρ: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Νοεμβρίου 2018 η Duferco Long Products SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 18 Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-93/17, Duferco Long Products κατά Επιτροπής	15

Γενικό Δικαστήριο

2019/C 35/20	Υπόθεση T-545/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2018 — Stichting Greenpeace Nederland και PAN Europe κατά Επιτροπής [Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα σχετικά με την πρώτη άδεια κυκλοφορίας στην αγορά της δραστηρικής ουσίας «glyrhosate» — Μερική άρνηση πρόσβασης — Εξαίρεση σχετική με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τρίτων — Άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 1049/2001 — Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον — Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 — Άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006 — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ]	17
2019/C 35/21	Υπόθεση T-508/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2018 — Λιθουανία κατά Επιτροπής [ΕΓΤΠΕ, ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες οι οποίες αποκλείονται από τη χρηματοδότηση — Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από τη Λιθουανία — Ενίσχυση για πρόωρη συνταξιοδότηση — Άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1257/1999 — Άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 — Έννοια της άσκησης εμπορικής γεωργικής δραστηριότητας — Σχέση με την έννοια της εκμετάλλευσης για τη μερική κάλυψη ιδίων αναγκών]	18
2019/C 35/22	Υπόθεση T-587/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2018 — ΗΜ κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Προκήρυξη διαγωνισμού EPSO/AST SC/03/15 — Αποκλεισμός από τις δοκιμασίες αξιολογήσεως — Αίτηση επανεξετάσεως — Άρνηση διαβιβάσεως της αιτήσεως αυτής στην εξεταστική επιτροπή του γενικού διαγωνισμού λόγω εκπρόθεσμης υποβολής — Κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της EPSO και της εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού)	18
2019/C 35/23	Υπόθεση T-603/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2018 — Brahma κατά Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Υπαλληλική υπόθεση — Δόκιμοι υπάλληλοι — Περίοδος δοκιμαστικής υπηρεσίας — Παράταση της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας — Απόλυση κατά τη λήξη της δοκιμαστικής υπηρεσίας — Άρθρο 34 του ΚΥΚ — Κατάχρηση εξουσίας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 25, παράγραφος 2, του ΚΥΚ — Δικαίωμα ακροάσεως — Άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ — Ευθύνη — Τυπικά στοιχεία — Κανόνας της αντιστοιχίας μεταξύ της διοικητικής ενστάσεως και της προσφυγής — Παραδεκτό — Περιουσιακή ζημία — Ηθική βλάβη — Αιτιώδης συνάφεια)	19
2019/C 35/24	Υπόθεση T-82/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2018 — PepsiCo κατά EUIPO — Intersnack Group (Exxtra Deer) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Exxtra Deer — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [συν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»	20
2019/C 35/25	Υπόθεση T-296/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2018 — Buck-Chemie κατά EUIPO — Henkel (Αναπαραστάση συστήματος καθαρισμού για W.C.) «Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που αναπαριστά σύστημα καθαρισμού για W.C. — Λόγος ακυρότητας — Ατομικός χαρακτήρας — Άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002»	21

2019/C 35/26	Υπόθεση T-339/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2018 — Shenzhen Jiayz Photo Industrial κατά EUIPO — Seven (SEVENOAK) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης SEVENOAK — Προγενέστερο διεθνές εικονιστικό σήμα 7seven — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	21
2019/C 35/27	Υπόθεση T-424/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2018 — Fruit of the Loom κατά EUIPO — Takko (FRUIT) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης FRUIT — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Δεδικασμένο — Άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 72, παράγραφος 6, του κανονισμού 2017/1001)»	22
2019/C 35/28	Υπόθεση T-460/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2018 — Borp κατά EUIPO (Απεικόνιση ενός ισωγώνιου οκταγώνου) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζει ένα μπλε οκταγωνικό πλαίσιο — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 75 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 94 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»	23
2019/C 35/29	Υπόθεση T-677/18: Προσφυγή της 19ης Νοεμβρίου 2018 — Galletas Gullón κατά EUIPO — Intercontinental Great Brands (gullón TWINS COOKIE SANDWICH)	23
2019/C 35/30	Υπόθεση T-684/18: Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2018 — ZV κατά Επιτροπής	24
2019/C 35/31	Υπόθεση T-690/18: Προσφυγή της 22ας Νοεμβρίου 2018 — Sony Interactive Entertainment Europe κατά EUIPO — Vieta Audio (Vita)	25
2019/C 35/32	Υπόθεση T-691/18: Προσφυγή της 22ας Νοεμβρίου 2018 — KPN κατά Επιτροπής	25
2019/C 35/33	Υπόθεση T-692/18: Προσφυγή της 23ης Νοεμβρίου 2018 — Montanari κατά EYED	27
2019/C 35/34	Υπόθεση T-693/18: Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2018 — ZY κατά Επιτροπής	28
2019/C 35/35	Υπόθεση T-694/18: Προσφυγή της 17ης Νοεμβρίου 2018 — ΔΕΗ κατά Επιτροπής	29
2019/C 35/36	Υπόθεση T-696/18: Προσφυγή της 26ης Νοεμβρίου 2018 — C.R.D.O.P «Jamón de Teruel/Paleta de Teruel» κατά EUIPO — Airesano Foods (AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel)	30
2019/C 35/37	Υπόθεση T-704/18: Προσφυγή της 28ης Νοεμβρίου 2018 — Wacker Chemie κατά Επιτροπής	30
2019/C 35/38	Υπόθεση T-705/18: Προσφυγή της 28ης Νοεμβρίου 2018 — Air Liquide Industriegase κατά Επιτροπής	31
2019/C 35/39	Υπόθεση T-706/18: Προσφυγή της 28ης Νοεμβρίου 2018 — Air Liquide Deutschland κατά Επιτροπής	32
2019/C 35/40	Υπόθεση T-711/18: Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2018 — Wylld κατά EUIPO — Kaufland Warenhandel (wylld)	32

Διορθωτικά

2019/C 35/41	Διορθωτικό στην ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα για την υπόθεση T-603/18 (ΕΕ C 436 της 3.12.2018)	34
--------------	---	----

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2019/C 35/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 25 της 21.1.2019

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 16 της 14.1.2019

EE C 4 της 7.1.2019

EE C 455 της 17.12.2018

EE C 445 της 10.12.2018

EE C 436 της 3.12.2018

EE C 427 της 26.11.2018

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2018 — National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-600/16 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Ακύρωση εγγραφής από το Γενικό Δικαστήριο — Επανεγγραφή — Αποδεικτικά στοιχεία αναγόμενα σε προγενέστερο της πρώτης εγγραφής χρόνο — Πραγματικά περιστατικά γνωστά πριν από την πρώτη εγγραφή — Δεδικασμένο — Περιεχόμενο — Ασφάλεια δικαίου — Προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Αποτελεσματική δικαστική προστασία — Λόγος εγγραφής σχετικός με την υλικοτεχνική στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν — Περιεχόμενο — Δραστηριότητα μεταφοράς αργού πετρελαίου)

(2019/C 35/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: National Iranian Tanker Company (εκπρόσωποι: T. de la Mare, QC, M. Lester, QC, J. Pobjoy, barrister, και R. Chandrasekera, S. Ashley και C. Murphy, solicitors)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Vitro και M. Bishop)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η National Iranian Tanker Company φέρει, εκτός από τα δικαστικά έξοδά της, και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 30 της 30.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2018 — Bank Tejarat κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-248/17 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσης — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Ακύρωση εγγραφής από το Γενικό Δικαστήριο — Επανεγγραφή — Λόγος εγγραφής σχετικός με την οικονομική στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν και με τη συμμετοχή στην προμήθεια απαγορευμένων αγαθών και τεχνολογιών — Περιεχόμενο — Χρηματοδότηση έργων στον τομέα του πετρελαίου και του φυσικού αερίου — Αποδεικτικά στοιχεία αναγόμενα σε προγενέστερο της πρώτης εγγραφής χρόνο — Πραγματικά περιστατικά γνωστά πριν από την πρώτη εγγραφή — Άρθρο 266 ΣΛΕΕ — Δεδικασμένο — Περιεχόμενο — Αποτελεσματική δικαστική προστασία)

(2019/C 35/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Bank Tejarat (εκπρόσωποι: S. Zaiwalla, P. Reddy και A. Meskarian, solicitors, M. Brindle, QC, T. Otty, QC, R. Blakeley, barrister)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Kneale και M. Bishop)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Η Bank Tejarat φέρει, εκτός από τα δικαστικά έξοδά της, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ EE C 249 της 31.7.2017

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Solvay Chimica Italia SpA κ.λπ. (C-262/17), Whirlpool Europe Srl κ.λπ. (C-263/17), Sol Gas Primari Srl (C-273/17) κατά Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-262/17, C-262/17, C-263/17 και C-273/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας — Οδηγία 2009/72/EK — Συστήματα διανομής — Άρθρο 28 — Κλειστά συστήματα διανομής — Έννοια — Εξαιρέσεις — Όρια — Άρθρο 32, παράγραφος 1 — Πρόσβαση τρίτων — Άρθρο 15, παράγραφος 7, και άρθρο 37, παράγραφος 6, στοιχείο β' — Βάρη κατανομής φορτίων)

(2019/C 35/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Solvay Chimica Italia SpA, Solvay Specialty Polymers Italy SpA, Solvay Chimica Bussi SpA, Ferrari f.lli Lunelli SpA, Fenice — Qualità Per L'ambiente SpA, Erg Power Srl, Erg Power Generation SpA, Eni SpA, Enipower SpA (C-262/17), Whirlpool Europe Srl, Fenice — Qualità Per L'ambiente SpA, FCA Italy SpA, FCA Group Purchasing Srl, FCA Melfi SpA, Barilla G. e R. Fratelli SpA, Versalis SpA (C-263/17), Sol Gas Primari Srl (C-273/17)

κατά

Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico

παρισταμένων των: Nuova Solmine SpA, American Husky III, Inovyn Produzione Italia SpA, Sasol Italy SpA, Radici Chimica SpA, La Vecchia Soc. cons. arl, Zignago Power Srl, Santa Margherita e Kettmeir e Cantine Torresella SpA, Zignago Vetro SpA, Chemisol Italia Srl, Vinavil SpA, Italgem SpA, Arkema Srl, Yara Italia SpA, Ineos Manufacturing Italia SpA, ENEL Distribuzione SpA, Terna SpA, CSEA — Cassa per i servizi energetici e ambientali, Ministero dello Sviluppo economico (C-262/17), Terna SpA, CSEA — Cassa per i servizi energetici e ambientali, Ministero dello Sviluppo economico, ENEL Distribuzione SpA (C-263/17), Terna SpA, Ministero dello Sviluppo economico (C-273/17)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, σημείο 5, και το άρθρο 28, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ, έχουν την έννοια ότι συστήματα όπως τα επίμαχα στην υπόθεση της κύριας δίκης, δημιουργηθέντα για σκοπούς ιδιοκατανάλωσης πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας αυτής και τελούντα υπό τη διαχείριση ιδιωτικού φορέα, με τα οποία έχει συνδεθεί περιορισμένος αριθμός μονάδων παραγωγής και κατανάλωσης και τα οποία, με τη σειρά τους, είναι συνδεδεμένα με το δημόσιο δίκτυο, συνιστούν συστήματα διανομής που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Το άρθρο 28 της οδηγίας 2009/72 έχει την έννοια ότι συστήματα όπως τα επίμαχα στην υπόθεση της κύριας δίκης, τα οποία έχουν χαρακτηριστεί από ένα κράτος μέλος ως κλειστά συστήματα διανομής, κατά την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, μπορούν, ως τέτοια, να τυγχάνουν εξαιρέσεων, εφαρμοζόμενης από το κράτος μέλος, μόνον από τις υποχρεώσεις της παραγράφου 2 του εν λόγω άρθρου, υπό την επιφύλαξη ότι στα συστήματα αυτά μπορούν να εφαρμόζονται και άλλες εξαιρέσεις προβλεπόμενες από την οδηγία, ειδικότερα δε η εξαιρέση του άρθρου 26, παράγραφος 4, εφόσον πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει. Εν πάση περιπτώσει, το κράτος μέλος δεν μπορεί να υπαγάγει τα εν λόγω συστήματα σε χωριστή κατηγορία συστημάτων διανομής προκειμένου να ισχύουν για αυτά εξαιρέσεις μη προβλεπόμενες από την οδηγία.
- 3) Το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72 έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει ότι τα κλειστά συστήματα διανομής, κατά την έννοια του άρθρου 28, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, δεν υπόκεινται στην υποχρέωση της πρόσβασης τρίτων, αλλά πρέπει να παρέχουν πρόσβαση μόνο σε τρίτους οι οποίοι εμπίπτουν στην κατηγορία των χρηστών με δυνατότητα σύνδεσης στα συστήματα αυτά και με δικαίωμα πρόσβασης στο δημόσιο δίκτυο.
- 4) Το άρθρο 15, παράγραφος 7, και το άρθρο 37, παράγραφος 6, στοιχείο β', της οδηγίας 2009/72 έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση έλλειψης αντικειμενικής δικαιολόγησης, δεν επιτρέπουν εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει ότι τα βάρη κατανομής φορτίων που οφείλονται από τους χρήστες κλειστού συστήματος διανομής υπολογίζονται βάσει της ηλεκτρικής ενέργειας που ανταλλάσσεται μεταξύ του συστήματος αυτού και καθενός από τους χρήστες του μέσω του σημείου σύνδεσής τους με το εν λόγω σύστημα, εφόσον διαπιστώνεται, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, ότι οι χρήστες κλειστού συστήματος διανομής δεν βρίσκονται στην ίδια κατάσταση με τους λοιπούς χρήστες του δημόσιου δικτύου και ότι ο πάροχος της υπηρεσίας κατανομής φορτίων του δημόσιου δικτύου επιμίσχεται περιορισμένο κόστος όσον αφορά τους εν λόγω χρήστες κλειστού συστήματος διανομής.

(¹) EE C 309 της 18.9.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Finanzgericht Münster (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Harry Mensing κατά Finanzamt Hamm

(Υπόθεση C-264/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 314 — Άρθρο 316 — Άρθρο 322 — Ειδικά καθεστώτα που ισχύουν στον τομέα των αντικειμένων καλλιτεχνικής αξίας — Καθεστώς του περιθωρίου κέρδους — Υποκείμενοι στον φόρο μεταπωλητές — Παράδοση αντικειμένων καλλιτεχνικής αξίας από τον δημιουργό ή τους διαδόχους του — Ενδοκοινοτικές συναλλαγές — Άρνηση των εθνικών φορολογικών αρχών να αναγνωρίσουν το δικαίωμα υποκείμενου στον φόρο να επιλέξει την εφαρμογή του καθεστώτος του περιθωρίου κέρδους — Προϋποθέσεις εφαρμογής — Δικαίωμα εκπτώσεως του καταβληθέντος φόρου επί των εισροών — Αντικείμενα καλλιτεχνικής, συλλεκτικής και αρχαιολογικής αξίας]

(2019/C 35/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Münster

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Harry Mensing

κατά

Finanzamt Hamm

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 316, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι ένας υποκείμενος στον φόρο μεταπωλητής μπορεί να επιλέξει την εφαρμογή του καθεστώτος του περιθωρίου κέρδους σε παράδοση αντικειμένων καλλιτεχνικής αξίας τα οποία του παραδόθηκαν, σε προγενέστερο στάδιο, στο πλαίσιο απαλλασσόμενης του φόρου ενδοκοινοτικής παραδόσεως, από τον δημιουργό τους ή τους διαδόχους του, μολονότι αυτοί δεν περιλαμβάνονται στις κατηγορίες προσώπων που απαριθμεί το άρθρο 314 της οδηγίας αυτής.
- 2) Ένας υποκείμενος στον φόρο μεταπωλητής δεν μπορεί να επιλέξει την εφαρμογή του καθεστώτος του περιθωρίου κέρδους, που προβλέπεται στο άρθρο 316, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112, επί της παραδόσεως αντικειμένων καλλιτεχνικής αξίας που του παραδόθηκαν, σε προγενέστερο στάδιο, στο πλαίσιο απαλλασσόμενης του φόρου ενδοκοινοτικής παραδόσεως και να προβάλει παράλληλα δικαίωμα εκπτώσεως του καταβληθέντος ΦΠΑ επί των εισροών στις περιπτώσεις που ένα τέτοιο δικαίωμα αποκλείεται βάσει του άρθρου 322, στοιχείο β', της οδηγίας αυτής, εάν αυτή η τελευταία διάταξη δεν έχει μεταφερθεί στο εθνικό δίκαιο.

(¹) EE C 283 της 28.8.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA κ.λπ. κατά Atpl Liguria — Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

(Υπόθεση C-328/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασίες προσφυγών — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 3 — Οδηγία 92/13/ΕΟΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 3 — Δικαίωμα προσφυγής που εξαρτάται από την προϋπόθεση να έχει υποβληθεί προσφορά στο πλαίσιο της διαδικασίας συνάψεως της συμβάσεως)

(2019/C 35/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA, Atc Esercizio SpA, Atp Esercizio Srl, Riviera Trasporti SpA, Trpl Linea Srl

κατά

Atpl Liguria — Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

Διατακτικό

Τόσο το άρθρο 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, όσο και το άρθρο 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/66, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία δεν επιτρέπει σε οικονομικούς φορείς να προσφύγουν κατά των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής σχετικά με διαδικασία διαγωνισμού στην οποία αποφάσισαν να μη συμμετάσχουν για τον λόγο ότι η εφαρμοστέα στη διαδικασία αυτή νομοθεσία καθιστούσε εξαιρετικά απίθανο να τους ανατεθεί η σχετική σύμβαση.

Πάντως, είναι έργο του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου να εκτιμήσει λεπτομερώς, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των κρίσιμων στοιχείων που χαρακτηρίζουν το πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται η υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί, το ζήτημα μήπως η εφαρμογή στην πράξη της νομοθεσίας αυτής δύναται να θίξει το δικαίωμα των οικείων οικονομικών φορέων σε αποτελεσματική δικαστική προστασία.

(¹) EE C 309 της 18.9.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2018 — Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-340/17 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Κήρυξη ακυρότητας βάσει προγενέστερου σήματος του Ηνωμένου Βασιλείου — Ουσιαστική χρήση — Απόδειξη — Συνέπειες της αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και στη νομιμότητα της επίδικης απόφασεως — Δεν υφίστανται]

(2019/C 35/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. (εκπρόσωποι: E. Baud και P. Marchiset, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Δ. Μπόττης και S. Hanne)

Παρεμβαίνουν υπέρ του καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: C. Brodie και Z. Lavery, επικουρούμενοι από τον N. Saunders, barrister)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. φέρει πέραν των δικών της εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).
- 3) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 347 της 16.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας

(Υπόθεση C-506/17) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Υγειονομική ταφή των αποβλήτων — Οδηγία 1999/31/ΕΚ — Άρθρο 14, στοιχεία β' και γ' — Άδεια λειτουργίας — Παύση της λειτουργίας των χώρων ταφής που δεν λαμβάνουν άδεια — Άδεια για την εκτέλεση των αναγκαίων έργων βάσει του εγκεκριμένου σχεδίου διευθέτησης του χώρου — Καθορισμός μεταβατικής περιόδου για την ολοκλήρωση του σχεδίου)

(2019/C 35/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά, E. Sanfrutos Cano και M. M. Žebre, στη συνέχεια E. Sanfrutos Cano, B. Rous Demiri και F. Thiran και, τέλος, E. Sanfrutos Cano και B. Rous Demiri, F. Thiran και C. Hermes)

Καθής: Δημοκρατία της Σλοβενίας (εκπρόσωποι: J. Morela και N. Pintar Gosenca)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Δημοκρατία της Σλοβενίας, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα:

- για την παύση της λειτουργίας, το αργότερο στις 16 Ιουλίου 2009, σύμφωνα με το άρθρο 7, στοιχείο ζ', και το άρθρο 13 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, των χώρων ταφής Dragonja, Dvori, Rakek-Pretržje, Bukovžlak-Cinkarna, Suhadole, Lokovica, Mislinjska Dobrava, Izola, Mozelj, Dolga Poljana, Dolga vas, Jelšane, Volče, Stara gora, Stara vas, Dogošë, Mala gora, Tuncovec-Steklarna, Tuncovec-OKP και Vočna-Rodhom, οι οποίοι δεν έλαβαν, σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας αυτής, άδεια συνέχισης της λειτουργίας τους, και
- για τη συμμόρφωση, το αργότερο μέχρι τις 16 Ιουλίου 2009, του χώρου ταφής Ostri vnh προς τις απαιτήσεις της οδηγίας 1999/31, εξαιρέσει αυτών που αναφέρονται στο παράρτημα Ι, σημείο 1, της οδηγίας,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει, αντιστοίχως, του άρθρου 14, στοιχείο β', και του άρθρου 14, στοιχείο γ', της οδηγίας 1999/31.

2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Σλοβενίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 357 της 23.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt Goslar κατά baumgarten sports & more GmbH

(Υπόθεση C-548/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Φορολόγηση των αθλητικών μεσιτικών πρακτορειών για παίκτες του επαγγελματικού ποδοσφαίρου — Πληρωμή σε δόσεις και υπό αίρεση — Γενεσιουργός αιτία, απαιτητό και είσπραξη του φόρου]

(2019/C 35/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Finanzamt Goslar

κατά

baumgarten sports & more GmbH

Διατακτικό

Το άρθρο 63 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 64, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στο να θεωρείται ότι η γενεσιουργός αιτία και το απαιτητό του φόρου που αφορά παροχή από αθλητικό μεσιτικό πράκτορα μεσιτικών υπηρεσιών για την τοποθέτηση παικτών επαγγελματικού ποδοσφαίρου σε ποδοσφαιρικό σύλλογο, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη παροχή υπηρεσιών, η οποία αποτελεί αντικείμενο πληρωμών εξαρτώμενων από αίρεση και καταβαλλόμενων σε δόσεις επί σειρά ετών μετά την εν λόγω τοποθέτηση, επέρχονται κατά την ημερομηνία κατά την οποία έλαβε χώρα η εν λόγω τοποθέτηση.

(¹) EE C 437 της 18.12.2017.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Verwaltungsgericht Stuttgart (Γερμανία)** στις **18 Οκτωβρίου 2018** — **Interseroh Dienstleistungsgesellschaft mbH** κατά **SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH**

(Υπόθεση C-654/18)

(2019/C 35/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Stuttgart

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Interseroh Dienstleistungsgesellschaft mbH

Καθή: SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 ⁽¹⁾,

κατά το οποίο οι μεταφορές των ακόλουθων αποβλήτων που προορίζονται για αξιοποίηση υπόκεινται στις γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης, του άρθρου 18, εφόσον η ποσότητα των μεταφερόμενων αποβλήτων υπερβαίνει τα 20 κιλά:

α) τα απόβλητα που απαριθμούνται στο παράρτημα III ή III B·

β) τα μείγματα, τα οποία δεν ταξινομούνται σε μία ενιαία καταχώριση στο παράρτημα III, δύο ή περισσότερων αποβλήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα III, υπό τον όρο ότι η σύνθεση των μιγμάτων αυτών δεν μειώνει τη δυνατότητα περιβαλλοντικά ασφαλούς αξιοποίησης και ότι τα μείγματα αυτά απαριθμούνται στο παράρτημα IIIA, σύμφωνα με το άρθρο 58,

να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μείγματα από απορρίμματα χαρτιού, χαρτονιού και προϊόντων με βάση το χαρτί, τα οποία – έχοντας τέτοια σύνθεση ώστε τα κλάσματα των απορριμμάτων, θεωρούμενα κάθε φορά μεμονωμένα, να– εμπίπτουν στις τρεις πρώτες περιπτώσεις της καταχωρίσεως B3020 του παραρτήματος IX της Συμβάσεως της Βασιλείας και, επιπλέον, περιέχουν ανεπιθύμητες ύλες σε ποσοστό έως 10 %, εμπίπτουν στον κωδικό B3020 της Συμβάσεως της Βασιλείας και, συνεπώς, υπόκεινται στις γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης του άρθρου 18 και όχι στην υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπει το άρθρο 4;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

2) Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006,

κατά το οποίο οι μεταφορές των ακόλουθων αποβλήτων που προορίζονται για αξιοποίηση υπόκεινται στις γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης, του άρθρου 18, εφόσον η ποσότητα των μεταφερόμενων αποβλήτων υπερβαίνει τα 20 κιλά:

α) τα απόβλητα που απαριθμούνται στο παράρτημα III ή III B·

β) τα μείγματα, τα οποία δεν ταξινομούνται σε μία ενιαία καταχώριση στο παράρτημα III, δύο ή περισσότερων αποβλήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα III, υπό τον όρο ότι η σύνθεση των μιγμάτων αυτών δεν μειώνει τη δυνατότητα περιβαλλοντικά ασφαλούς αξιοποίησης και ότι τα μείγματα αυτά απαριθμούνται στο παράρτημα IIIA, σύμφωνα με το άρθρο 58,

να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μείγματα από απορρίμματα χαρτιού, χαρτονιού και προϊόντων με βάση το χαρτί, τα οποία – έχοντας τέτοια σύνθεση ώστε τα κλάσματα των απορριμμάτων, θεωρούμενα κάθε φορά μεμονωμένα, να– εμπίπτουν στις τρεις πρώτες περιπτώσεις της καταχωρίσεως B3020 του παραρτήματος ΙΧ της Συμβάσεως της Βασιλείας και, επιπλέον, περιέχουν ανεπιθύμητες ύλες σε ποσοστό έως 10 %, δεν κατατάσσονται στο σημείο 3, στοιχείο ζ', του παραρτήματος ΙΙΑ και, συνεπώς, δεν υπόκεινται στις γενικές απαιτήσεις ενημερώσεως του άρθρου 18, αλλά στην υποχρέωση κοινοποιήσεως που προβλέπει το άρθρο 4;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων (ΕΕ 2006, L 190, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Instrucción de Badalona (Ισπανία) στις 22 Οκτωβρίου 2018 — Ποινική διαδικασία κατά VW

(Υπόθεση C-659/18)

(2019/C 35/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Instrucción de Badalona

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

VW

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ειδικότερα, το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/48/ΕΕ (¹) να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι το δικαίωμα προσβάσεως σε δικηγόρο μπορεί δικαιολογημένα να ανασταλεί αν ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος δεν εμφανίζεται κατόπιν της πρώτης κλητεύσεώς του από το δικαστήριο και εκδίδεται εθνικό, ευρωπαϊκό ή διεθνές ένταλμα συλλήψεως, οπότε η πρόσβασή του σε δικηγόρο και η συμμετοχή του στη διαδικασία αναστέλλονται μέχρι το ένταλμα αυτό να εκτελεστεί και ο ύποπτος να οδηγηθεί ενώπιον του δικαστηρίου με παρέμβαση των αστυνομικών δυνάμεων;

(¹) Οδηγία 2013/48/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013, σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας και διαδικασίας εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, καθώς και σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης τρίτου προσώπου σε περίπτωση στέρησης της ελευθερίας του και με το δικαίωμα επικοινωνίας με τρίτα πρόσωπα και με προξενικές αρχές κατά τη διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας (ΕΕ 2013, L 294, σ. 1)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale ordinario di Brescia (Ιταλία) στις 31 Οκτωβρίου 2018 — JH κατά KG

(Υπόθεση C-681/18)

(2019/C 35/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Brescia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: JH

Εναγομένη: KG

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται το άρθρο 5, παράγραφος 5, της οδηγίας 2008/104/ΕΚ ⁽¹⁾ της 19ης Νοεμβρίου 2008, στην εφαρμογή του νομοθετικού διατάγματος 276/2003, όπως τροποποιήθηκε από το νομοθετικό διάταγμα 34/2014, δυνάμει του οποίου: α) δεν προβλέπεται όριο ως προς τις διαδοχικές αλλαγές της θέσης απασχόλησης εντός του ίδιου έμμεσου εργοδότη· β) δεν τίθεται ως προϋπόθεση, για τη νομιμότητα της χρήσεως έκτακτου προσωπικού με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, η επίκληση τεχνικών λόγων ή λόγων που άπτονται των αναγκών παραγωγής, οργανώσεως ή αντικαταστάσεως εργαζομένων· γ) δεν προβλέπεται όρος περί προσωρινότητας των αναγκών παραγωγής του έμμεσου εργοδότη ως προϋπόθεση για τη νομιμότητα της χρήσης τέτοιου είδους συμβάσεων εργασίας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/104/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, περί της εργασίας μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης (ΕΕ 2008, L 327, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 5 Νοεμβρίου 2018 — ΟC κ.λπ. κατά Banca d'Italia κ.λπ.

(Υπόθεση C-686/18)

(2019/C 35/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: ΟC κ.λπ., Adusbef, Federconsumatori, PB κ.λπ., QA κ.λπ.

Καθών: Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'economia e delle finanze

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθενται το άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 [σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων] ⁽¹⁾, το άρθρο 10 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 241/2014 ⁽²⁾, τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 2013 ⁽³⁾, σε εθνική ρύθμιση, όπως αυτή που εισάγει το άρθρο 1 του decreto legge (πράξεως νομοθετικού περιεχομένου, στο εξής: d.l.) 3/2015, που κυρώθηκε, κατόπιν τροποποιήσεων, με τον νόμο 33/2015 [και πλέον και το άρθρο 1, παράγραφος 15, του decreto legislativo (νομοθετικού διατάγματος, στο εξής: d.lgs.) αριθ. 72/2015, το οποίο αντικατέστησε το άρθρο 28, παράγραφος 2-ter του [Testo unico bancario] και το οποίο ουσιαστικά αναπαράγει το κείμενο του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α, του d.l. αριθ. 3/2015, όπως κυρώθηκε με νόμο, κατόπιν άνευ σημασίας εν προκειμένω τροποποιήσεων], η οποία επιβάλλει όριο ενεργητικού πάνω από το οποίο η συνεταιριστική τράπεζα υποχρεούται να μετατραπεί σε ανώνυμη εταιρεία, θέτοντας αυτό το όριο στα 8 δισεκατομμύρια ευρώ; Αντιτίθενται οι προαναφερόμενες παράμετροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε εθνική ρύθμιση η οποία, σε περίπτωση μετατροπής της συνεταιριστικής τράπεζας σε ανώνυμη εταιρεία, επιτρέπει στο ίδρυμα να αναβάλει ή να περιορίσει, ακόμη και επ' αόριστον, την εξόφληση των μετοχών του αποχωρούντος μετόχου;
- 2) Αντιτίθενται τα άρθρα 3 και 63 επ. ΣΛΕΕ σχετικά με τον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά και την ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων σε εθνική ρύθμιση, όπως αυτή που εισάγει το άρθρο 1 του d.l. αριθ. 3/2015, που κυρώθηκε, κατόπιν τροποποιήσεων, με τον νόμο 33/2015, η οποία περιορίζει την άσκηση τραπεζικής δραστηριότητας υπό συνεταιριστική μορφή εντός ορισμένου ορίου ενεργητικού, υποχρεώνοντας το ίδρυμα να μετατραπεί σε ανώνυμη εταιρεία σε περίπτωση υπερβάσεως του προαναφερθέντος ορίου;
- 3) Αντιτίθενται τα άρθρα 107 επ. ΣΛΕΕ σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις σε εθνική ρύθμιση, όπως αυτή που εισάγει το άρθρο 1 του d.l. αριθ. 3/2015, που κυρώθηκε κατόπιν τροποποιήσεων με τον νόμο 33/2015 (και πλέον και το άρθρο 1, παράγραφος 15, του d.lgs. αριθ. 72/2015, το οποίο αντικατέστησε το άρθρο 28, παράγραφος 2-ter του [Testo unico bancario] και το οποίο ουσιαστικά αναπαράγει το κείμενο του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α, της d.l. αριθ. 3/2015, όπως κυρώθηκε με νόμο, κατόπιν άνευ σημασίας εν προκειμένω τροποποιήσεων), η οποία απαιτεί τη μετατροπή της συνεταιριστικής τράπεζας σε ανώνυμη εταιρεία σε περίπτωση υπερβάσεως συγκεκριμένου ορίου ενεργητικού (που ορίζεται σε 8 δισεκατομμύρια ευρώ), προβλέποντας περιορισμούς στην εξόφληση του μεριδίου του μετόχου σε περίπτωση αποχωρήσεως, ούτως ώστε να αποφευχθεί η πιθανή εκκαθάριση της μετατραπέυσης τράπεζας;

- 4) Αντιτίθεται το άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 σε συνδυασμό με το άρθρο 10 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 241/2014, σε εθνική ρύθμιση, όπως αυτή που προβλέπει το άρθρο 1 του d.l. αριθ. 3/2015, που κυρώθηκε κατόπιν τροποποιήσεων με τον νόμο 33/2015, όπως ερμηνεύθηκε από το Corte costituzionale (Συνταγματικό Δικαστήριο, Ιταλία) με την απόφαση 99/2018, η οποία επιτρέπει στη συνεταιριστική τράπεζα να αναβάλει την εξόφληση επ' αόριστον και να περιορίσει το ποσό αυτής εν όλω ή εν μέρει;
- 5) Σε περίπτωση που το Δικαστήριο δεχθεί τη συμβατότητα της προτεινόμενης από τους αντιδίκους ερμηνείας προς τη νομοθεσία της Ένωσης, ζητείται από το Δικαστήριο να εκτιμήσει τη νομιμότητα του άρθρου 10 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 241/2014 της Επιτροπής, υπό το πρίσμα του άρθρου 16 και του άρθρου 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (κατά το οποίο «[κ]άθε πρόσωπο δικαιούται να είναι κύριος των νομίμως κτηθέντων αγαθών του, να τα χρησιμοποιεί, να τα διαθέτει και να τα κληροδοτεί. Κανείς δεν μπορεί να στερείται την ιδιοκτησία του, παρά μόνον για λόγους δημόσιας ωφέλειας, στις περιπτώσεις και υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον νόμο και έναντι δίκαιης και έγκαιρης αποζημίωσης για την απώλεια της. Η χρήση των αγαθών μπορεί να υπόκειται σε περιορισμούς από τον νόμο, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο προς το γενικό συμφέρον»), και του άρθρου 52, παράγραφος 3, του Χάρτη (κατά το οποίο «[σ]το βαθμό που ο παρών Χάρτης περιλαμβάνει δικαιώματα που αντιστοιχούν σε δικαιώματα τα οποία διασφαλίζονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η έννοια και η εμβέλειά τους είναι ίδιες με εκείνες που τους επιφυλάσσει η εν λόγω Σύμβαση. Η διάταξη αυτή δεν εμποδίζει το δικαίωμα της Ένωσης να παρέχει ευρύτερη προστασία») και της νομολογίας του ΕΔΔΑ σχετικά με το άρθρο 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

- ⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1).
- ⁽²⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 241/2014 της Επιτροπής, της 7ης Ιανουαρίου 2014, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για ιδρύματα (ΕΕ 2014, L 74, σ. 8).
- ⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Raad voor Vreemdelingenbetwistingen
(Βέλγιο) στις 14 Νοεμβρίου 2018 — X κατά Belgische Staat**

(Υπόθεση C-706/18)

(2019/C 35/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: X

Καθού: Belgische Staat

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται η οδηγία 2003/86/ΕΚ ⁽¹⁾ – λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 3, παράγραφος 5, καθώς και του σκοπού της, ο οποίος συνίσταται στον καθορισμό των προϋποθέσεων για την άσκηση του δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης – σε εθνική ρύθμιση η οποία ερμηνεύει το άρθρο 5, παράγραφος 4, της εν λόγω οδηγίας υπό την έννοια ότι η μη λήψη αποφάσεως έως τη λήξη της ταχθείσας προθεσμίας συνεπάγεται υποχρέωση των εθνικών αρχών να χορηγούν αυτεπαγγέλτως στον ενδιαφερόμενο άδεια διαμονής, χωρίς να διαπιστώνεται προηγουμένως ότι ο ενδιαφερόμενος πληροί πράγματι τις προϋποθέσεις για διαμονή στο Βέλγιο σύμφωνα με το δικαίωμα της Ένωσης;

⁽¹⁾ Οδηγία του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ 2003, L 251, σ. 12).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hof van Beroep te Gent (Βέλγιο) στις 15 Νοεμβρίου 2018 — Procureur-generaal, έτερος διάδικος: X

(Υπόθεση C-717/18)

(2019/C 35/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Beroep te Gent

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Procureur-generaal

Έτερος διάδικος: X

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαίσου για το ΕΕΣ ⁽¹⁾, όπως μεταφέρθηκε στο βελγικό δίκαιο με τον Wet EAB, την έννοια ότι επιτρέπεται, για την εκ μέρους του κράτους μέλους εκτέλεσεως εκτίμηση του οριζόμενου σε αυτό ορίου ποινής μέγιστης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών, να γίνει επίκληση του ποινικού νόμου που ισχύει στο κράτος μέλος εκδόσεως κατά τον χρόνο εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης;
- 2) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαίσου για το ΕΕΣ, όπως μεταφέρθηκε στο βελγικό δίκαιο με τον Wet EAB, την έννοια ότι επιτρέπεται, για την εκ μέρους του κράτους μέλους εκτέλεσεως εκτίμηση του οριζόμενου σε αυτό ορίου ποινής μέγιστης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών, να γίνει επίκληση ισχύοντος κατά τον χρόνο εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ποινικού νόμου ο οποίος, σε σύγκριση με τον ποινικό νόμο που ίσχυε στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος κατά τον χρόνο τελέσεως των πράξεων, προέβλεπε αυστηρότερη ποινή;

⁽¹⁾ Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 21 Νοεμβρίου 2018 — Cali Apartments SCI κατά Procureur général près la cour d'appel de Paris, Ville de Paris

(Υπόθεση C-724/18)

(2019/C 35/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Cali Apartments SCI

Αναρρεσίβλητοι: Procureur général près la cour d'appel de Paris, Ville de Paris

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η οδηγία 2006/123/ΕΚ της 12ης Δεκεμβρίου 2006 ⁽¹⁾, λαμβανομένου υπόψη του ορισμού, στα άρθρα της 1 και 2, του αντικειμένου της και του πεδίου εφαρμογής της, εφαρμογή στην εξ επαχθούς αιτίας, ακόμη και με σκοπό που δεν εμπίπτει στο πλαίσιο επαγγελματικής δραστηριότητας, βραχυχρόνια και κατ' επανάληψη εκμίσθωση επιπλωμένου χώρου, προοριζόμενου για διαμονή και μη αποτελούντος την κύρια κατοικία του εκμισθωτή, σε περιστασιακή πελατεία, η οποία δεν τον επιλέγει ως κατοικία, με γνώμονα ιδίως τις έννοιες των παρόχων και των υπηρεσιών;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, συνιστά εθνική ρύθμιση, όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο L. 631-7 του code de la construction et de l'habitation (κώδικα κατασκευών και κατοικιών), σύστημα χορηγήσεως άδειας για την προαναφερθείσα δραστηριότητα, κατά την έννοια των άρθρων 9 έως 13 της οδηγίας 2006/123 της 12ης Δεκεμβρίου 2006, ή μόνο απαίτηση υποκείμενη στις διατάξεις των άρθρων 14 και 15;

Σε περίπτωση που έχουν εφαρμογή τα άρθρα 9 έως 13 της οδηγίας 2006/123/EK της 12ης Δεκεμβρίου 2006:

- 3) Πρέπει το άρθρο 9, στοιχείο β', της εν λόγω οδηγίας να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο στόχος που ανάγεται στην καταπολέμηση της ανεπάρκειας καταλυμάτων που προορίζονται για μίσθωση συνιστά επιτακτικό λόγο δημόσιου συμφέροντος, δυνάμενο να δικαιολογήσει εθνικό μέτρο το οποίο εξαρτά από τη χορήγηση άδειας, εντός ορισμένων γεωγραφικών ζωνών, τη βραχυχρόνια και κατ' επανάληψη εκμίσθωση επιπλωμένου χώρου, προοριζόμενου για διαμονή, σε περιστασιακή πελατεία η οποία δεν τον επιλέγει ως κατοικία;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, είναι ένα τέτοιο μέτρο αναλογικό με τον επιδιωκόμενο στόχο;
- 5) Αντίκειται προς το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχεία δ' και ε', της οδηγίας εθνικό μέτρο το οποίο εξαρτά από άδεια τη «βραχυχρόνια» και «κατ' επανάληψη» εκμίσθωση επιπλωμένου χώρου, προοριζόμενου για διαμονή, σε «περιστασιακή πελατεία η οποία δεν τον επιλέγει ως κατοικία»;
- 6) Αντίκειται προς το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχεία δ' έως ζ', της οδηγίας σύστημα χορηγήσεως άδειας το οποίο προβλέπει ότι οι προϋποθέσεις χορηγήσεως της άδειας καθορίζονται με απόφαση δημοτικού συμβουλίου, λαμβανομένων υπόψη των στόχων κοινωνικής αναμειξέως, με γνώμονα ιδίως τα χαρακτηριστικά των αγορών των χώρων κατοικίας και την ανάγκη μη επιδεινώσεως της ανεπάρκειας στέγης;

(¹) Οδηγία 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376, σ. 36).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 22 Νοεμβρίου 2018 — HX κατά Procureur général près la cour d'appel de Paris, Ville de Paris

(Υπόθεση C-727/18)

(2019/C 35/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: HX

Ανααιρεσίβλητοι: Procureur général près la cour d'appel de Paris, Ville de Paris

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η οδηγία 2006/123/EK της 12ης Δεκεμβρίου 2006 (¹), λαμβανομένου υπόψη του ορισμού, στα άρθρα της 1 και 2, του αντικείμενου της και του πεδίου εφαρμογής της, εφαρμογή στην εξ επαχθούς αιτίας, ακόμη και με σκοπό που δεν εμπίπτει στο πλαίσιο επαγγελματικής δραστηριότητας, βραχυχρόνια και κατ' επανάληψη εκμίσθωση επιπλωμένου χώρου, προοριζόμενου για διαμονή και μη αποτελούντος την κύρια κατοικία του εκμισθωτή, σε περιστασιακή πελατεία, η οποία δεν τον επιλέγει ως κατοικία, με γνώμονα ιδίως τις έννοιες των παρόχων και των υπηρεσιών;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, συνιστά εθνική ρύθμιση, όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο L. 631-7 του code de la construction et de l'habitation (κώδικα κατασκευών και κατοικιών), σύστημα χορηγήσεως άδειας για την προαναφερθείσα δραστηριότητα, κατά την έννοια των άρθρων 9 έως 13 της οδηγίας 2006/123 της 12ης Δεκεμβρίου 2006, ή μόνο απαίτηση υποκείμενη στις διατάξεις των άρθρων 14 και 15;

Σε περίπτωση που έχουν εφαρμογή τα άρθρα 9 έως 13 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ της 12ης Δεκεμβρίου 2006:

- 3) Πρέπει το άρθρο 9, στοιχείο β', της εν λόγω οδηγίας να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο στόχος που ανάγεται στην καταπολέμηση της ανεπάρκειας καταλυμάτων που προορίζονται για μίσθωση συνιστά επιτακτικό λόγο δημόσιου συμφέροντος, δυνάμενο να δικαιολογήσει εθνικό μέτρο το οποίο εξαρτά από τη χορήγηση άδειας, εντός ορισμένων γεωγραφικών ζωνών, τη βραχυχρόνια και κατ' επανάληψη εκμίσθωση επιπλωμένου χώρου, προοριζόμενου για διαμονή, σε περιστασιακή πελατεία η οποία δεν τον επιλέγει ως κατοικία;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, είναι ένα τέτοιο μέτρο αναλογικό με τον επιδιωκόμενο στόχο;
- 5) Αντίκειται προς το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχεία δ' και ε', της οδηγίας εθνικό μέτρο το οποίο εξαρτά από άδεια τη «βραχυχρόνια» και «κατ' επανάληψη» εκμίσθωση επιπλωμένου χώρου, προοριζόμενου για διαμονή, σε «περιστασιακή πελατεία η οποία δεν τον επιλέγει ως κατοικία»;
- 6) Αντίκειται προς το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχεία δ' έως ζ', της οδηγίας σύστημα χορηγήσεως άδειας το οποίο προβλέπει ότι οι προϋποθέσεις χορηγήσεως της άδειας καθορίζονται με απόφαση δημοτικού συμβουλίου, λαμβανομένων υπόψη των στόχων κοινωνικής αναμείξεως, με γνώμονα ιδίως τα χαρακτηριστικά των αγορών των χώρων κατοικίας και την ανάγκη μη επιδεινώσεως της ανεπάρκειας στέγης;

(¹) Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376, σ. 36).

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Νοεμβρίου 2018 η Πορτογαλική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 26 Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-463/16, Πορτογαλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-737/18 P)

(2019/C 35/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, P. Estêvão και J. Saraiva de Almeida)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να ανατρέψει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθόσον το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως C (2016) 3753 (¹) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 20ής Ιουνίου 2016·
- 2) να ακυρώσει την απόφαση C (2016) 3753 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 20ής Ιουνίου 2016, δεδομένου ότι το Δικαστήριο είναι σε θέση να αποφανθεί επί του βασίμου των επιχειρημάτων της Πορτογαλικής Δημοκρατίας·
- 3) να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Πορτογαλική Δημοκρατία ζητεί την αναίρεση της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και, κατά συνέπεια, την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως, προβάλλοντας τους ακόλουθους λόγους:

- 1) **Πλάνη περί το δίκαιο και παράβαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου:** παράβαση του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 (²) καθώς και των διατάξεων του άρθρου 54, παράγραφος 1, στοιχείο γ', δεύτερο εδάφιο, και του άρθρου 71, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1122/2009 (³) και πρόδηλη αντίφαση, λόγω πλάνης περί το δίκαιο, του περιεχομένου των σκέψεων 43 και 44 της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως· συγκεκριμένα, ενώ απορρίπτει το βάσιμο του δευτέρου λόγου της Επιτροπής, το Γενικό Δικαστήριο υπαινίσσεται ότι το πορτογαλικό σύστημα ελέγχου της πολλαπλής συμμορφώσεως ήταν αποτελεσματικό, οπότε, υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο, απορρίπτοντας τον ως άνω λόγο χωρίς να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και περιήλθε σε αντίφαση, παραβιάζοντας επίσης την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

- 2) **Πλάνη περί το δίκαιο, αντίφαση στην απόφαση και παράβαση της αρχής της αναλογικότητας:** η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αναγνωρίζει, στη σκέψη 41, την αδιαμφισβήτητη διάκριση μεταξύ της επιλεξιμότητας και του συστήματος πολλαπλής συμμορφώσεως και δέχεται, ενέχοντας αντίφαση, στις σκέψεις 46 και 47, ότι πρέπει να επιβληθεί διόρθωση στο συνολικό ποσό της καταβληθείσας στους γεωργούς ενισχύσεως. Με τον τρόπο αυτό, στη σκέψη 43 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει εσφαλμένως στο συμπέρασμα ότι ο κίνδυνος για το ταμείο δεν μπορεί να περιοριστεί στο δείγμα ελέγχου και διατηρεί τη δημοσιονομική διόρθωση την οποία επέβαλε η Επιτροπή για το σύνολο της δαπάνης, όπερ δεν είναι πρόσφορο ή αναγκαίο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών και, επομένως, είναι δυσανάλογο. Η προσέγγιση αυτή του Γενικού Δικαστηρίου συνιστά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 5 ΣΕΕ, του άρθρου 31, παράγραφος 2, του κανονισμού 1290/2005⁽⁴⁾ και του άρθρου 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 1122/2009, από τις οποίες προκύπτει ότι ο συντελεστής διορθώσεως εφαρμόζεται μόνο για το μέρος της εκτεθειμένης σε κίνδυνο δαπάνης, ήτοι για το 1%. Ως εκ τούτου, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει από πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και περιέχει αντίφαση στο σκεπτικό της, κατά παράβαση των γενικών αρχών και των κανόνων που προβλέπονται στο σημείο 2, πρώτη και έκτη παράγραφος, του εγγράφου εργασίας της Επιτροπής AGR1-2005-64043, το οποίο εφαρμόζει εσφαλμένως κατά παράβαση και του εγγράφου εργασίας DS/2010/29 REV της Επιτροπής καθώς και της αρχής της αναλογικότητας.

- ⁽¹⁾ Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/1059 της Επιτροπής, της 20ής Ιουνίου 2016, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2016) 3753] (ΕΕ 2016, L 173, σ. 59).
- ⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1290/2005, (ΕΚ) αριθ. 247/2006, (ΕΚ) αριθ. 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (ΕΕ 2009, L 30, σ. 16).
- ⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1122/2009 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου όσον αφορά την πολλαπλή συμμόρφωση, τη διαφοροποίηση και το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου, στο πλαίσιο των καθεστώτων άμεσης στήριξης για τους γεωργούς που προβλέπονται στον εν λόγω κανονισμό, καθώς και λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά την πολλαπλή συμμόρφωση στο πλαίσιο του καθεστώτος στήριξης που προβλέπεται για τον αμπελοοινικό τομέα (ΕΕ 2009, L 316, σ. 65).
- ⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ 2005, L 209, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Νοεμβρίου 2018 η Dufenco Long Products SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 18 Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-93/17, Dufenco Long Products κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-738/18 P)

(2019/C 35/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Dufenco Long Products SA (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis, R. Luff, M. Favart, Q. Declève, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

1. Να αναρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση (T-93/17, EU:T:2018:558).
2. Να ακυρώσει το άρθρο 1, στοιχείο στ', και το άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Ιανουαρίου 2016, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις SA.33926 2013/C (πρώην 2013/NN, 2011/CP) τις οποίες χορήγησε το Βέλγιο υπέρ της Dufenco.
3. Να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας καθώς και σε αυτά της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτηση αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον αρνήθηκε να εξετάσει δύο σφάλματα υπολογισμού που η Επιτροπή διέπραξε στο πλαίσιο της εκτιμήσεώς της σχετικά με την επί ίσοις όροις (*pari passu*) χορήγηση της ενισχύσεως όσον αφορά το έκτο μέτρο που διαλαμβάνεται στην απόφαση της Επιτροπής της 20ής Ιανουαρίου 2016, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις SA.33926 2013/C (πρώην 2013/NN, 2011/CP), καθώς και κατά την εφαρμογή του κριτηρίου του ιδιώτη επενδυτή που ενεργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς.

Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ειδικότερα ότι:

- το Γενικό Δικαστήριο δεν άσκησε προσήκοντα δικαστικό έλεγχο σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή εφάρμοσε το κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή που ενεργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς·
 - το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να εξετάσει κατά προτεραιότητα τον λόγο ακυρώσεως που σχετίζεται με τα σφάλματα στα οποία η Επιτροπή υπέπεσε στο πλαίσιο της εκτιμήσεως σχετικά με την επί ίσοις όροις (*pari passu*) χορήγηση της ενισχύσεως όσον αφορά το εν λόγω έκτο μέτρο, και όχι να εστιάσει πρωτίτως στην ανάλυση των εγγράφων που προσκόμισε το Βέλγιο.
-

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2018 — Stichting Greenpeace Nederland και PAN Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-545/11) ⁽¹⁾

[Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα σχετικά με την πρώτη άδεια κυκλοφορίας στην αγορά της δραστικής ουσίας «glyphosate» — Μερική άρνηση πρόσβασης — Εξαίρεση σχετική με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τρίτων — Άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 1049/2001 — Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον — Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 — Άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006 — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ]

(2019/C 35/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Stichting Greenpeace Nederland (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες), Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: B. Klooster και A. van den Biesen, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Buchet, P. Ondrůšek και L. Pignataro-Nolin)

Παρεμβαίνουν υπέρ των προσφευγουσών: Βασιλείο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk, C. Meyer Seitz, H. Shev και L. Swedenborg και F. Bergius)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθή: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και D. Klebs)· European Chemical Industry Council (Cefic) (Βρυξέλλες) και Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) (Βρυξέλλες) (εκπρόσωποι: I. Antypas και D. Waelbroeck, δικηγόροι)· CropLife International AISBL (CLI) (Βρυξέλλες) (εκπρόσωποι: R. Cana, E. Mullier, δικηγόροι, και D. Abrahams, barrister)· CropLife America Inc. (Ουάσιγκτον, DC (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (Ουάσιγκτον) και America Chemistry Council Inc. (ACC) (Ουάσιγκτον) (εκπρόσωποι: αρχικά M. Abenhaïm και K. Nordlander, δικηγόροι, στη συνέχεια K. Nordlander και M. Zdzieborska, solicitor, και τέλος K. Nordlander, M. Zdzieborska και Y. A. Benizri, δικηγόρος)· και European Crop Care Association (ECCA) (Βρυξέλλες) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 2011, με την οποία δεν επιτράπηκε η πρόσβαση στον τόμο 4 του σχεδίου έκθεσης αξιολόγησης, το οποίο κατήρτισε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας με την ιδιότητα του κράτους μέλους που έχει οριστεί εισηγητής, της δραστικής ουσίας «glyphosate», κατ' εφαρμογή της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ 1991, L 230, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι Stichting Greenpeace Nederland και Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο της Σουηδίας και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 355 της 3.12.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2018 — Λιθουανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-508/15) ⁽¹⁾

[ΕΓΤΠΕ, ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες οι οποίες αποκλείονται από τη χρηματοδότηση — Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από τη Λιθουανία — Ενίσχυση για πρόωρη συνταξιοδότηση — Άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1257/1999 — Άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 — Έννοια της άσκησης εμπορικής γεωργικής δραστηριότητας — Σχέση με την έννοια της εκμετάλλευσης για τη μερική κάλυψη ιδίων αναγκών]

(2019/C 35/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: D. Kriaučiūnas, M. Palionis, T. Lozoraitis, R. Krasuckaitė και A. Petrauskaitė)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Aquilina και J. Jokubauskaitė)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2015/1119 της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 2015, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2015, L 182, σ. 39), στο μέτρο που με αυτήν επιβλήθηκε στη Δημοκρατία της Λιθουανίας κατ' αποκοπήν δημοσιονομική διόρθωση 5%, με συνέπεια να αφαιρεθεί το ποσό των 1 938 300,08 ευρώ από τη χρηματοδότηση η οποία χορηγήθηκε στο πλαίσιο του μέτρου «Πρόωρη συνταξιοδότηση» κατά την περίοδο από τις 16 Οκτωβρίου 2010 έως τις 15 Οκτωβρίου 2013.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Λιθουανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 371 της 9.11.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2018 — ΗΜ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-587/16) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Προκήρυξη διαγωνισμού EPSO/AST SC/03/15 — Αποκλεισμός από τις δοκιμασίες αξιολογήσεως — Αίτηση επανεξετάσεως — Άρνηση διαβιβάσεως της αιτήσεως αυτής στην εξεταστική επιτροπή του γενικού διαγωνισμού λόγω εκπρόθεσμης υποβολής — Κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της EPSO και της εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού)

(2019/C 35/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΗΜ (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Bohr και G. Gattinara)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, αφενός, της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού (EPSO), της 17ης Αυγούστου 2015, να μη λάβει υπόψη την αίτηση επανεξετάσεως της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής να μην επιτρέψει τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού EPSO/AST-SC/03/15-3 και, αφετέρου, της «σιωπηρής αποφάσεως» της εξεταστικής επιτροπής να μη δεχθεί την αίτηση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού (EPSO) της 17ης Αυγούστου 2015 να μη λάβει υπόψη την αίτηση για επανεξέταση της απόφασεως της εξεταστικής επιτροπής να μην επιτρέψει τη συμμετοχή της ΗΜ στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού EPSO/AST-SC/03/15-3.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 191 της 30.5.2016 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό F-17/16 και μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2018 — Brahma κατά Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση T-603/16) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Δόκιμοι υπάλληλοι — Περίοδος δοκιμαστικής υπηρεσίας — Παράταση της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας — Απόλυση κατά τη λήξη της δοκιμαστικής υπηρεσίας — Άρθρο 34 του ΚΥΚ — Κατάχρηση εξουσίας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 25, παράγραφος 2, του ΚΥΚ — Δικαίωμα ακροάσεως — Άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ — Ευθύνη — Τυπικά στοιχεία — Κανόνας της αντιστοιχίας μεταξύ της διοικητικής ενστάσεως και της προσφυγής — Παραδεκτό — Περιουσιακή ζημία — Ηθική βλάβη — Αιτιώδης συνάφεια)

(2019/C 35/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Zoher Brahma (Thionville, Γαλλία) (εκπρόσωπος: A. Tymen, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Inghelram και L. Tonini Alabiso, στη συνέχεια J. Inghelram και Á. Almendros Manzano)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της 17ης Ιουλίου 2015, με την οποία το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφάσισε να μην μονιμοποιήσει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα και να τον απολύσει από 31ης Ιουλίου 2015, καθώς και της αποφάσεως της αρμόδιας για τις διοικητικές ενστάσεις επιτροπής, της 16ης Μαρτίου 2016, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος-εναγόντος κατά της αποφάσεως της 17ης Ιουλίου 2015, και, αφετέρου, την αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας και την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης τις οποίες ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι υπέστη κατόπιν των αποφάσεων αυτών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Γραμματέα του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ως αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, της 17ης Ιουλίου 2015, περί απολύσεως του Zoher Brahma κατά τη λήξη της δοκιμαστικής υπηρεσίας του στις 31 Ιουλίου 2015.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση της αρμόδιας για τις διοικητικές ενστάσεις επιτροπής, της 16ης Μαρτίου 2016, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως του Γραμματέα του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ως αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, της 17ης Ιουλίου 2015, περί απολύσεως του Zoher Brahma κατά τη λήξη της δοκιμαστικής υπηρεσίας του στις 31 Ιουλίου 2015.

- 3) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 4) Καταδικάζει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 296 της 16.8.2016 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό F-33/16 και μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2018 — PepsiCo κατά EUIPO — Intersnack Group (Exxtra Deep)

(Υπόθεση T-82/17) ⁽¹⁾

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Δεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Exxtra Deep — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [γυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»

(2019/C 35/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PepsiCo, Inc. (Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: V. von Bomhard και J. Fuhrmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Rajh και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Intersnack Group GmbH & Co. KG (Ντίσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Lampel και M. Pfaff, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Νοεμβρίου 2016 (υπόθεση R 482/2016-4), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ PepsiCo και Intersnack Group.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 24ης Νοεμβρίου 2016 (υπόθεση R 482/2016-4).
- 2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η PepsiCo, Inc.
- 3) Η Intersnack Group GmbH & Co. KG φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 121 της 18.4.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2018 — Buck-Chemie κατά EUIPO — Henkel (Αναπαράσταση συστήματος καθαρισμού για W.C.)

(Υπόθεση T-296/17) ⁽¹⁾

«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που αναπαριστά σύστημα καθαρισμού για W.C. — Λόγος ακυρότητας — Ατομικός χαρακτήρας — Άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002»

(2019/C 35/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Buck-Chemie GmbH (Herrenberg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Schultze, J. Ossing, R.-D. Härer, C. Weber, H. Ranzinger, C. Brockmann και C. Gehweiler, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Hanne)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Henkel AG & Co. KGaA (Ντίσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Schmidt, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Μαρτίου 2017 (υπόθεση R 2113/2015-3), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ Buck-Chemie και Henkel.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Buck-Chemie GmbH, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και στα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και της Henkel AG & Co. KGaA, συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η τελευταία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO.

⁽¹⁾ EE C 239 της 24.7.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2018 — Shenzhen Jiayz Photo Industrial κατά EUIPO — Seven (SEVENOAK)

(Υπόθεση T-339/17) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης SEVENOAK — Προγενέστερο διεθνές εικονιστικό σήμα 7seven — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2019/C 35/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd (Shenzhen, Κίνα) (εκπρόσωπος: M. de Arpe Tejero, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Lukošiuūtė)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Seven SpA (Leini, Italie) (εκπρόσωπος: L. Trevisan, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Μαρτίου 2017 (υπόθεση R 1326/2016 1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Seven και Shenzhen Jiayz Photo Industrial.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 23ης Μαρτίου 2017 (υπόθεση R 1326/2016-1).
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικών του εξόδων, τα οκτώ δέκατα των εξόδων της Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd.
- 4) Η Seven SpA φέρει, πέραν των δικών της εξόδων, το ένα δέκατο των εξόδων της Shenzhen Jiayz Photo Industrial.
- 5) Η Shenzhen Jiayz Photo Industrial φέρει το ένα δέκατο των δικών της εξόδων.

(¹) EE C 239 της 24.7.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2018 — Fruit of the Loom κατά EUIPO — Takko (FRUIT)

(Υπόθεση T-424/17) (¹)

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης FRUIT — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Δεδικασμένο — Άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 72, παράγραφος 6, του κανονισμού 2017/1001)»

(2019/C 35/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fruit of the Loom, Inc. (Bowling Green, Κεντάκι, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: S. Malynicz, QC, και V. Marsland, solicitor)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Gája και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Takko Holding GmbH (Telgte, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 25ης Απριλίου 2017 (υπόθεση R 2119/2016-4), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως μεταξύ Takko Holding και Fruit of the Loom.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Fruit of the Loom, Inc. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 318 της 25.9.2017.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2018 — Borp κατά EUIPO (Απεικόνιση ενός
ισογώνιου οκταγώνου)**

(Υπόθεση T-460/17) ⁽¹⁾

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζει ένα μπλε οκταγωνικό πλαίσιο — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 75 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 94 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»

(2019/C 35/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Carsten Borp (Glashütten, Γερμανία) (εκπρόσωπος: F. Pröckl, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Söder και D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8 μαί 2017 (υπόθεση R 1954/2016-4), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σημείου που απεικονίζει ένα μπλε οκταγωνικό πλαίσιο ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Carsten Borp στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 300 της 11.9.2017.

**Προσφυγή της 19ης Νοεμβρίου 2018 — Galletas Gullón κατά EUIPO — Intercontinental Great Brands
(gullón TWINS COOKIE SANDWICH)**

(Υπόθεση T-677/18)

(2019/C 35/29)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Galletas Gullón, SA (Aguilar de Campoo, Ισπανία) (εκπρόσωπος: S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Intercontinental Great Brands LLC (East Hanover, New Jersey, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης gullón TWINS COOKIE SANDWICH — Υπ' αριθ. 13 877 543 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 2378/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- να καταδικάσει το καθού και, εφόσον απαιτηθεί, την παρεμβαίνουσα, στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2018 — ZV κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-684/18)

(2019/C 35/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ZV (εκπρόσωπος: J.-N. Louis, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής, οι οποίες κοινοποιήθηκαν με έγγραφο της 12ης Φεβρουαρίου 2018, περί απορρίψεως της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας για τη θέση του αναπληρωτή Διαμεσολαβητή και περί πληρώσεως της θέσεως με τον διορισμό άλλου υποψηφίου·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας και καταστρατήγηση διαδικασίας. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ανακοίνωση κενής θέσεως COM/2017/1739 δεν ήταν δυνατό να εξασφαλίσει την επιλογή υποψηφίου που διαθέτει όντως την αναγκαία εκπαίδευση και πείρα για την άσκηση των καθηκόντων της κενής αυτής θέσεως. Επίσης, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι ο υποψήφιος που επελέγη δεν διαθέτει όλα τα απαιτούμενα προσόντα, όπως μεταξύ άλλων πείρα στη διαμεσολάβηση και βαθιές νομικές γνώσεις του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση της αποφάσεως C(2002/601) της Επιτροπής, της 4ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως, στο μέτρο που το άρθρο 6, παράγραφος 3 προβλέπει ότι ο πρόεδρος της Επιτροπής προβαίνει στον διορισμό αναπληρωτών Διαμεσολαβητών βάσει προτάσεως του Διαμεσολαβητή, χωρίς να προβλέπει ούτε διαδικασία προεπιλογής, ούτε την κατάρτιση πίνακα επιλεγέντων υποψηφίων. Όμως, εν προκειμένω, η συμβουλευτική επιτροπή διορισμών διοργάνωσε διαδικασία προεπιλογής και υπέβαλε στον Διαμεσολαβητή τις τρεις υποψηφιότητες που είχε επιλέξει. Επομένως, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, ο Διαμεσολαβητής δεν εξέτασε όλες τις υποψηφιότητες και, συνεπώς, κατά παράβαση της ως άνω διατάξεως πρότεινε στον πρόεδρο της Επιτροπής τον διορισμό του επιλεγέντος υποψηφίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσως αιτιολογήσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση της ανακοινώσεως κενής θέσεως COM/2017/1739 και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς αυτήν, ο υποψήφιος που επελέγη δεν πληροί τις προϋποθέσεις που θέτει η ως άνω ανακοίνωση για την πλήρωση της επίδικης θέσεως, όπως μεταξύ άλλων καλή γνώση του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και των ρυθμίσεων που ισχύουν για τους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό καθώς και πείρα στην επίλυση των διαφορών.

Προσφυγή της 22ας Νοεμβρίου 2018 — Sony Interactive Entertainment Europe κατά EUIPO — Vieta Audio (Vita)

(Υπόθεση T-690/18)

(2019/C 35/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: S. Malynicz, QC)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Vieta Audio, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Vita — Υπ' αριθ. 9 993 361 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 10ης Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 695/2018-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 72, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 22ας Νοεμβρίου 2018 — KPN κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-691/18)

(2019/C 35/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: KPN BV (Ρότερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: P. van Ginneken και G. Béquet, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2018) 3569 τελικό της 30ής Μαΐου 2018, με την οποία η πράξη συγκεντρώσεως που συνίσταται στην απόκτηση από την Liberty Global plc αποκλειστικού ελέγχου επί της Ziggo NV κρίνεται συμβατή με την εσωτερική αγορά και με τη συμφωνία EOX (Υπόθεση M.7000 — Liberty Global/Ziggo)
- να αναπέμψει την υπόθεση στην Επιτροπή προς περαιτέρω έρευνα σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 5, του κανονισμού για τις συγκεντρώσεις ⁽¹⁾, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα κατά τον ορισμό της αγοράς όσον αφορά τα premium pay τηλεοπτικά κανάλια αθλητικών και κινηματογραφικών μεταδόσεων
 - Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, κατά τη διοικητική διαδικασία, υποστήριξε ότι το Ziggo Sport Totaal (στο εξής: ZST) είναι «απαραίτητο» για τους παρόχους τηλεοπτικών υπηρεσιών λιανικής, ευρυζωνικών και κινητών υπηρεσιών, καθώς και δεσμών που περιλαμβάνουν μία ή περισσότερες από αυτές τις υπηρεσίες, προκειμένου να μπορέσουν να είναι ανταγωνιστικοί στη λιανική αγορά. Ο ως άνω ισχυρισμός επιβεβαιώθηκε από την έρευνα της αγοράς που διεξήγαγε η Επιτροπή. Κατά συνέπεια, τα δύο premium pay τηλεοπτικά κανάλια αθλητικών μεταδόσεων ZST και FOX Sports δεν μπορούν να υποκατασταθούν αμοιβαία.
 - Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρά ταύτα διαπίστωσε ότι υπήρχε μία αγορά για την προμήθεια χονδρικής και την απόκτηση premium pay τηλεοπτικών καναλιών αθλητικών μεταδόσεων, που περιλαμβάνει το ZST και το FOX Sports, και ότι δεν απαιτούνταν περαιτέρω διαχωρισμός της αγοράς.
 - Κατά την προσφεύγουσα, τα σφάλματα αυτά κατά τον ορισμό της αγοράς επηρέασαν την περαιτέρω εκτίμηση της Επιτροπής και εν τέλει την κρίση της να επιτρέψει τη συγκέντρωση.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς τον ορισμό της αγοράς σχετικά με τα premium pay τηλεοπτικά κανάλια αθλητικών και κινηματογραφικών μεταδόσεων
 - Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η υπόθεση της Επιτροπής ότι το FOX Sports και το ZST ανήκουν στην ίδια αγορά απαιτούσε εκτεταμένη επεξήγηση, καθόσον η υπόθεση αυτή είναι αντίθετη προς την έρευνα της αγοράς που διεξήγαγε η Επιτροπή, η οποία κατέληξε στο ότι το ZST είναι «απαραίτητο», καθώς και προς τις προηγούμενες αποφάσεις της Επιτροπής.
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε τον ορισμό της αγοράς σχετικά με τα premium pay τηλεοπτικά κανάλια κινηματογραφικών μεταδόσεων.
 - Κατά την προσφεύγουσα, η έλλειψη αυτή αιτιολογίας για τον καθορισμό της αγοράς επηρέασε την περαιτέρω εκτίμηση της Επιτροπής και εν τέλει την κρίση της να επιτρέψει τη συγκέντρωση.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως όσον αφορά τη δυνατότητα αποκλεισμού του ZST και τις επιπτώσεις του αποκλεισμού αυτού στην αγορά ως προς τις προμήθειες χονδρικής και την απόκτηση του ZST
 - Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η συγκέντρωση επεξέτεινε την ισχύ που οι μετέχοντες στη συγκέντρωση έχουν στην αγορά για το ZST σε ολόκληρη την ολλανδική επικράτεια.
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι, αρνούμενοι να παράσχουν σε τρίτους (υπό οικονομικά βιώσιμους όρους) πρόσβαση στο ZST, οι μετέχοντες στη συγκέντρωση έχουν τη δυνατότητα να αποκλείσουν το ZST έναντι των ανταγωνιστών τους στις αγορές επόμενων σταδίων.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την εκτίμηση σχετικά με τη δυνατότητα αποκλεισμού του ZST και τις επιπτώσεις του αποκλεισμού αυτού στην αγορά ως προς τις προμήθειες χονδρικής και την απόκτηση του ZST
- Κατά την προσφεύγουσα, η κρίση της Επιτροπής περί του ότι είναι αβάσιμο το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το ZST είναι «απαραίτητο», και περί του ότι μπορεί κατά συνέπεια να αποκλειστεί, στηρίχθηκε στον ορισμό της αγοράς που περιλαμβάνεται στο τμήμα 5.1.2.1 της προσβαλλομένης απόφασης. Δεδομένου όμως ότι, κατά την προσφεύγουσα, η απόφαση αυτή δεν ορίζει την αγορά ή την ορίζει κατά τρόπο εσφαλμένο, η κρίση της Επιτροπής στηρίζεται σε εσφαλμένη προκειμένη.
 - Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την εκτίμησή της σχετικά με την αδυναμία των μετεχόντων στη συγκέντρωση να αποκλείσουν το ZST και σχετικά με τις συνακόλουθες συνέπειες.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως όσον αφορά τη δυνατότητα αποκλεισμού του περιεχομένου του HBO
- Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, ελλείπει ορισμού της αγοράς και βάσει πεπλανημένων κρίσεων, εσφαλμένως εκτίμησε ότι οι μετέχοντες στη συγκέντρωση δεν έχουν σημαντική ισχύ στην αγορά.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την εκτίμηση σχετικά με τη δυνατότητα αποκλεισμού του περιεχομένου του HBO
- Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ελλείπει αξιόπιστου ορισμού της αγοράς για το περιεχόμενο κινηματογραφικών ταινιών, η εκτίμηση της Επιτροπής σχετικά με τα αποτελέσματα της συγκεντρώσεως στην εν λόγω αγορά είναι αυτομάτως ανεπαρκώς αιτιολογημένη.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 24, 29.1.2004, σ. 1).

Προσφυγή της 23ης Νοεμβρίου 2018 — Montanari κατά ΕΥΕΔ

(Υπόθεση T-692/18)

(2019/C 35/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Marco Montanari (Reggio d'Émilie, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Champetier και S. Rodrigues, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση περί αρνήσεως πλήρους ή μερικής προσβάσεως του προσφεύγοντος στο επίμαχο έγγραφο·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή βάλλει κατά της απόφασης της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης της 24ης Οκτωβρίου 2018, περί αρνήσεως παροχής στον προσφεύγοντα προσβάσεως στην έκθεση της 29ης Ιουλίου 2017 που συντάχθηκε κατόπιν αποστολής μεσολαβήσεως που διενεργήθηκε από τον επικεφαλής του τμήματος «Στήριξη στις αποστολές».

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του κανονισμού 1049/2001, του άρθρου 15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και του άρθρου 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης επέχει θέση νομικής αρχής, ενώ η δυνατότητα αρνήσεως της προσβάσεως αποτελεί εξαίρεση. Ωστόσο, οι εξαιρέσεις που ορίζει το άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 και τις οποίες επικαλείται η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης δεν μπορούν να δικαιολογήσουν την άρνηση της προσβάσεως στα έγγραφα, διότι οι προϋποθέσεις που ορίζει το εν λόγω άρθρο δεν πληρούνται.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 296 ΣΛΕΕ και 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον οι προσβαλλόμενες αποφάσεις είναι πλημμελείς λόγω ελλιπούς ή ανεπαρκούς αιτιολογίας.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2018 — ΖΥ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-693/18)

(2019/C 35/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΖΥ (εκπρόσωποι: N. Νοβ και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν όλω την απόφαση SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) της καθής, της 28ης Μαΐου 2018, με τα στοιχεία C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013·
- επικουρικός, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) της καθής, της 28ης Μαΐου 2018, με τα στοιχεία C(2018) 3166, καθόσον με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τα έτη 2012 και 2013, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης και η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων μετακίνησης.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στηρίζεται στους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη παραδοχή της ύπαρξης κρατικής ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακύρωσης προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακύρωσης προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται μόνο υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απαλλάχθηκαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Κατ' αυτόν τον τρόπο, οι εν λόγω καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι, για το ίδιο χρονικό διάστημα, επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπή μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

3. Παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακύρωσης υποστηρίζεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το δικαίωμα στα ειδικά τέλη δικτύου που της είχε παρασχεθεί.

Προσφυγή της 17ης Νοεμβρίου 2018 — ΔΕΗ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-694/18)

(2019/C 35/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού ΑΕ (ΔΕΗ) (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ε. Μπουρτζάλας, Α. Ηλιάδου και Χ. Συνοδινός, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 30^η Ιουλίου 2018 και υπ' αριθμόν C(2018)4947 τελικό απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Υπόθεση SA.50152, κατά το μέτρο που αυτή αποφασίζει να μην εγείρει αντιρρήσεις επί του καθεστώτος ενίσχυσης για το νέο Μεταβατικό Μηχανισμό Αποζημίωσης Ευελιξίας («Νέος ΜΜΑΕ») που κοινοποίησε η Ελλάδα, με βάση το συμπέρασμα ότι αυτό το καθεστώς είναι συμβατό με την εσωτερική αγορά σύμφωνα με το άρθρο 107(3)(γ) ΣΛΕΕ· και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα της ΔΕΗ.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακύρωσης:

1. Κατά τον πρώτο ισχυρισμό, η Προσβαλλόμενη Πράξη πάσχει από πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης περί το δίκαιο και τα πραγματικά περιστατικά και παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 108(2) ΣΛΕΕ, κατά το μέτρο που η Επιτροπή δεν κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας.
2. Κατά τον δεύτερο ισχυρισμό, η Προσβαλλόμενη Πράξη πάσχει από πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης περί το δίκαιο και τα πραγματικά περιστατικά, όσον αφορά την κρίση ότι ο νέος Μεταβατικός Μηχανισμός Αποζημίωσης Ευελιξίας πληρεί τα κριτήρια των Κατευθυντήριων Γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στους τομείς του περιβάλλοντος και της ενέργειας (2014-2020) για την αξιολόγηση της συμβατότητας της ενίσχυσης με την εσωτερική αγορά με βάση το άρθρο 107(3)(γ) ΣΛΕΕ και ειδικότερα τα κριτήρια της αναγκαιότητας, της αναλογικότητας, της καταλληλότητας, του χαρακτήρα κινήτρου και της αποφυγής αδικαιολόγητων επιπτώσεων στον ανταγωνισμό.

**Προσφυγή της 26ης Νοεμβρίου 2018 — C.R.D.O.P «Jamón de Teruel/Paleta de Teruel» κατά EUIPO —
Airesano Foods (AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel)**

(Υπόθεση T-696/18)

(2019/C 35/36)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida «Jamón de Teruel/Paleta de Teruel» (Teruel, Ισπανία) (εκπρόσωπος: F. Pérez Álvarez, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Airesano Foods, SL (La Puebla de Valverde, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel — Υπ' αριθ. 15 240 005 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 88/2018-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 28ης Νοεμβρίου 2018 — Wacker Chemie κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-704/18)

(2019/C 35/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wacker Chemie AG (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Kachel και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) της καθής, της 28ης Μαΐου 2018, με τα στοιχεία C(2018) 3166, καθόσον με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τα έτη 2012 και 2013, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης και η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης·
- επικουρικώς, να ακυρώσει εν όλω την απόφαση SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) της καθής, της 28ης Μαΐου 2018, με τα στοιχεία C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων μετακίνησης.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακύρωσης, οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-693/18, ΖΥ κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 28ης Νοεμβρίου 2018 — Air Liquide Industriegase κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-705/18)

(2019/C 35/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Air Liquide Industriegase GmbH & Co. KG (Ντίσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Kachel και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν όλω την απόφαση SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) της καθής, της 28ης Μαΐου 2018, με τα στοιχεία C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) της καθής, της 28ης Μαΐου 2018, με τα στοιχεία C(2018) 3166, καθόσον με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τα έτη 2012 και 2013, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης και η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων μετακίνησης.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακύρωσης, οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-693/18, ΖΥ κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 28ης Νοεμβρίου 2018 — Air Liquide Deutschland κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-706/18)**

(2019/C 35/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Air Liquide Deutschland GmbH (Ντίσελντορφ, Γερμανία) εκπρόσωποι: M. Kachel και D. Fouquet, δικηγόροι

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν όλω την απόφαση SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) της καθής, της 28ης Μαΐου 2018, με τα στοιχεία C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) της καθής, της 28ης Μαΐου 2018, με τα στοιχεία C(2018) 3166, καθόσον με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τα έτη 2012 και 2013, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης και η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων μετακίνησης.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακύρωσης, οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-693/18, ΖΥ κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2018 — Wyld κατά EUIPO — Kaufland Warenhandel (wyld)**(Υπόθεση T-711/18)**

(2019/C 35/40)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wyld GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Douglas, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης wyld — Υπ' αριθ. 14 525 562 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 2621/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση ώστε να γίνει δεκτή η υπ' αριθ. 14 525 562 αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «wyld», κατά το μέτρο που απορρίφθηκε·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 47, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
 - Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ**Διορθωτικό στην ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα για την υπόθεση T-603/18**

(Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης C 436 της 3ης Δεκεμβρίου 2018)

(2019/C 35/41)

Η δημοσιευθείσα ανακοίνωση για την υπόθεση T-603/18, ΖΕ κατά Κοινοβουλίου, αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Προσφυγή της 9ης Οκτωβρίου 2018 — ΖΕ κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-603/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ΖΕ (εκπρόσωπος: Π. Γιαταγαντζίδης, Δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρωθεί η από 25 Σεπτεμβρίου 2018 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με την οποία διατάχθηκε σε βάρος του αναστολή ασκήσεως των καθηκόντων του μέχρι την 31η Οκτωβρίου 2018 καθώς και κάθε άλλη συναφής πράξη·
- να καταδικασθεί το καθού στην καταβολή των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε ισχυρισμούς.

1. Κατά τον πρώτο ισχυρισμό, ο προσφεύγων προβάλλει καταπάτηση του δικαιώματός του σε ακρόαση, ενόψει της προσβαλλόμενης απόφασης εναντίον του.
 2. Κατά τον δεύτερο ισχυρισμό, η έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης έγινε με μέθοδο αλίευσης πληροφοριών, κατά παραβίαση του δικαιώματος του προσφεύγοντος στη χρηστή διοίκηση, σύμφωνα με το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
 3. Κατά τον τρίτο ισχυρισμό, παραβιάστηκε αρχή της αμεροληψίας από τον Γενικό Γραμματέα, αφού ο τελευταίος διέταξε τη διενέργεια διοικητικής έρευνας εναντίον του προσφεύγοντος, αλλά επίσης προέβει και στην έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης.
 4. Κατά τον τέταρτο ισχυρισμό, παραβιάζεται κατάφωρα το δικαίωμα του προσφεύγων στην προστασία της ιδιωτικής του ζωής λόγω της απαγόρευσης πρόσβασης στο κτίριο της εργασίας του αλλά και στα προσωπικά του αρχεία.
 5. Κατά τον πέμπτο ισχυρισμό, η διαδικασία που ακολουθήθηκε παραβίασε το τεκμήριο της αθωότητας και της μυστικότητας της διαδικασίας, ένεκα των δηλώσεων αξιωματούχων του Κοινοβουλίου στον Τύπο.»
-

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL